

[Finansministeren.]

og den anden artikel fra socialministerens side, hvori der er gjort ganske ihærdige forsøg på at få fjernet fra den offentlige debat nogle af de overdrivelser, der har været fremme om besparelsernes virkninger. Fru Grethe Philip er ikke tilfreds hermed, det må vi tage til efterretning, men det kan nogle gange være sådan, at det er umuligt at gendrive de uhyrligheder, der fremkommer i den offentlige debat, hvis de fremkommer meget massivt og i meget stor mængde.

Jeg er helt enig i de betragtninger, som hr. Jens Møller gjorde om nødvendigheden af en langtidsplanlægning af det offentliges udgiftspolitik. Det er også baggrunden for, at regeringen har fremlagt ikke alene en finansplan for 1976-77, men udgiftsbudgetter helt frem til 1978-79, budgetter, der viser, at de rammebelagte udgifter efter de sidste beslutninger om besparelser, som regeringen har truffet, for første gang viser et fald, at de lovbundne tilskud kun viser en meget svag stigning, og at det i virkeligheden kun er tilskuddet til kommunerne, som indeholder en væsentlig stigning.

Hr. Brusvang var inde på spørgsmålet om lægehonorarer, og jeg bliver nødt til at sige til hr. Brusvang, at jeg er ikke i dag i stand til at svare på dette spørgsmål i detaljer, men jeg kan klart sige, at det materiale, som man har set i pressen og andre steder, synes jeg også kalder på en tilbundsgående undersøgelse, og det synspunkt er regeringen enig i. Nogle af de tal, som jeg har set af dem, der har været fremme, forekommer mig at være stærkt provokerende og udtryk for en helt urimelig vederlæggelse; og når et sådant indtryk fæstner sig, må det være rimeligt at undersøge rigtigheden af disse oplysninger og så på grundlag heraf træffe de fornødne foranstaltninger til at ændre sådanne forhold. Det er også regeringens hensigt.

Hr. Wilhjelm havde fået regeringens beredskabsplan til budgetforbedringer helt galt i halsen. Han kritiserede, at regeringen arbejder på en sådan beredskabsplan til anvendelse i en situation, hvor konjunkturerne forbedres afgørende. Jeg skal blot sige til hr. Wilhjelm, at denne plan har begribeligvis ikke til hensigt at standse nogen vækst i beskæftigelsen, men alene at styre udviklingen på en sådan måde, at væksten i

beskæftigelsen bliver holdbar, at betalingsbalanceunderskuddet ikke vokser så drastisk, at væksten i beskæftigelsen alene af den grund standses. Men både beredskabsplanen, finanspolitikken og regeringens økonomiske politik i det hele taget har det klare sigte, at vi så hurtigt som muligt opnår fuld beskæftigelse og en varig fuld beskæftigelse.

Endelig skylder jeg hr. Kaj Hansen et svar på et spørgsmål, der blev rejst om, hvordan man nu forholdt sig med de lejeforhøjelser, der fandt sted også i lokaler, hvor staten har lejet sig ind, f. eks. på det undervisningsmæssige område. Jeg er naturligvis ikke i stand til med så kort varsel at give en konkret oversigt over, hvor meget det drejer sig om på de forskellige områder, men jeg kan derimod sige ganske klart, at sådanne udgifter afholdes af pris- og lønreserven og vil altså ikke betyde nedskæringer på undervisningsområdet. Jeg forstod, at det var det, der var det centrale i hr. Kaj Hansens spørgsmål.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages kl. 20.

Mødet udsat kl. 18.43.

Mødet genoptaget kl. 20.

Forhandlingen genoptoges.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Den konflikt, der er på HT-området, har jo været draget ind i folketingets debat her i dag, og jeg vil gerne understrege, at regeringen i høj grad beklager og også tager afstand fra, at der finder en sådan ulovlig konflikt sted for øjeblikket. Man kan naturligvis have sine sympatier for ligelønskravet, og man kan også undre sig over, at dette problem ikke er blevet løst på et tidligere tidspunkt, men går man sagen efter i sømmene, så er der i hvert fald en forklaring på sammenhængen og på årsagen til, at problemet ikke er løst på nuværende tidspunkt.